

El Congost

Redacció: Carrer Calabria, 15

Administració: Impremta Mercantil

SUMARI:

Als lectors.

Antifeixistes o anticristians? (R. Aguirre)

Fets i comentaris

Parlem de les noies.

Noticiari.

El Rei Martí als banys de La Garriga (J. Mavi)

Lletra d'Amèrica (Bonaventura Tresserras)

Historia d'En Joanet (M. B.)

Esports.

El Congost

Redacció: C. Calabria, 15 PUBLICACIÓ BI-MENSUAL Subscripció: Un any, 6pts.
Administració: Impremta Mercantil Any 2 La Garriga, 13 Maig 1934 Núm. 32 Número solt, 20 cèntims

Als lectors:

Per a desfer tota mena de malentesos, hem cregut necessari definir clara i terminantment en aquest lloc, la significació d'aquest periòdic.

EL CONGOST no es neutre en matèria religiosa. No és tampoc cap bisetmanari de caràcter pietós. Però, sincerament i fermament convençuts de la veritat del Cristianisme, EL CONGOST contribuirà a propagar-la. Per aixó també prestarà la seva col·laboració a totes les entitats locals que volen portar l'acció del Cristianisme en la vida social.

EL CONGOST proclama el seu sentit patriòtic català. No està afiliat a cap partit polític; la qual cosa però, no li lleva la possibilitat d'exposar sempre que calgui la seva opinió en matèries polítiques.

EL CONGOST no es un periòdic de combat. Ens repugna l'oposició sistemàtica a una idea determinada. Mes aviat vol ésser un lloc de convergència de totes les aportacions que fendeixin a enriquir el patrimoni espiritual i fins material del nostre poble.

Per a dur a terme aquesta tasca EL CONGOST tot agraïnt l'ajuda de diversa procedència que fins avui ha rebut, espera obtenir-la de totes les entitats i particulars que simpatitzin amb la seva obra.

LA REDACCIÓ.

F. J. C.

GLOSA

Fets de la
quinzena

Antifeixistes

o Anticristians?...

Per fi ha arribat l'hora, en que s'ha vist la nostra empena juvenil, i han tremolat al nostra pas veient la nostra força, els elements contraris a la nostra organització.

Ha arribat però, també, l'hora de la lluita per defensar el nostre dret.

Per tots costats han sortit, i sortiran ara, cops traïdors; no hi fa res, endavant sempre, encara que se'ns oposin al camí nostre dificultats difícils de passar.

S'ha alçat enfront nostre, empès per elements incults o de mala fe, el mot "feixistes", i ens el diuen, despistats, trepitjant la llibertat tan predicada, perquè no pensem ni obrem com ells.

Però tots sabem i els que no ho sàpiguem que se n'enterin, que no en som, malgrat la voluntat d'alguns de senyalar-nos com a tals.

No estan assabentats que la Federació de Joves Cristians de Catalunya, està al marge i per damunt de tota acció política?

Es titulen antifeixistes, mes jo diria anticristians.

Que ensenyin llurs sentiments i no es tapin la cara vergonyosament. Perquè si son antifeixistes no ens diuen res a nosaltres; i si son anticristians, llavors lluitarem no blement sense traïdories de cap mena.

R. Aguirre

Calçats J. Guardis
LA GARRIGA

Barberia
Casa Jaume

Saló per a senyora
Saló permanent per a senyores
a càrrec de dos experts oficials

Plassa, 9, baixos : LA GARRIGA : Teléfon, 84

Excursió a Tagamanent. El dia primer de Maig, festa del treball, un grup de 12 feixocistes anà a Tagamanent. Arribaren molt complaguts de l'excursió.

Ballada de sardanes. El mateix dia hi hagué davant del Patronat Parroquial, organitzada per la Secció Sardanista de la F. J. C. una audició de sardanes per la cobla Pla-Pey. Es vegé molt concorreguda, havent-hi també molts excursionistes forans.

— Demaneu arreu l'exquisit postre **FLAM CALLIS**

Reunió mensual. Diumenge vinent tindrà lloc la reunió mensual obligatòria del Grup F. J. C. Es tractaran diversos assumptes d'interès

Conferència. Avui a tres quarts de dotze, a la Biblioteca el Sr. Josep Cirera i Soler parlarà sobre el següent tema: "El principi cristià plasmador i reformador de Catalunya."

Sorteig. El número premiat en el sorteig d'un rellotge entre els cooperadors al primer Congrés General de la F. J. C. fou el Núm. 1960.

Matrimonis. Ahir contragueren matrimoni el jove Josep Sallés i Rita Bruy. Els desitjem una felicitat ben duradora.

La setmana passada contragueren enllaç matrimonial en el Monestir de Ntra. Sra. de Montserrat, els nostres amics d'aquesta localitat, en Pere Fitó Arbó amb Anita Martí Galiana. Els desitgem moltes felicitats.

— Demaneu arreu l'exquisit postre **FLAM CALLIS**

Tempesta. Dijous, dia 3, hi hagué a conseqüència d'un llam que caigué a la via del Nord, una intercepció del tràfic dels trens. Sortosament durà poca estona.

Futbol. Per avui hi ha anunciat al camp d'esports garriguenc un encontre que promet ésser força interessant entre la Penya Stadi i la F. J. C. de La Garriga.

Anecdotalari

Entre atracadors

—A veure si tindrà la sort d'atracar algun individu que vagi carregat de butxaca... A aquest trimestre encara no he pogut pagar la contribució!

En casa del malalt

El doctor.—Pobre home! Ja és cadàver!

—El malalt, feblement.—No, senyor... encara sóc viu.

La dona.—Vols callar? A veure si encara voldràs donar lliçons al doctor!

Pàgina Femenina

Parlem de les noies

—Senyor rector, vinc a fer-li saber que tinc promesa.
—Ahl molt bé! Séu, i digues-me'n quelcom de la teva promesa que ja ho sé, ja, que als joves us plau el parlar de l'escollida del vostre cor...

—Es una noia molt maca.

—Què més? què més?

—Es molt simpàtica, i molt instruída i molt bona mestressa.

—Digues, digues.

—Vesteix molt bé i sap cantar com un àngel.

Mentre el jove es va explicant, el bon sacerdot va escrivint.

Què déu escriure? El promès se'n adona i resta astorat en veure que a cada qualitat de la promesa ha posat un zero en el paper.

—Segueix, fill meu. Digues, digues!

Un xic decebut el jove afegeix:

—Es molt virtuosa.

El llapic del senyor rector d'un traç decidit posa un ú davant dels zeros i felicita de cor al seu feligrés estimat:

—Fill meu, tens una promesa que val un mil·lió. Que Déu us beneixi abundantment.

Jo crec que tothom—voient ésser sincer—està d'acord amb aquest bon sacerdot, en afirmar que la virtut és la que dóna válua a les millors qualitats d'una noia. Aiximateix pensaven aquelles persones de bona voluntat, que a Barcelona, en una reunió presidida pel Nunci de S. S. Mons. Tedeschini, fundaven a l'any 1928, la Joventut Catòlica Femenina. A desgrat de les grans esperances que en ella posaven els seus iniciadors, dugué una vida esmortuïda, fins que fou vivificada, a l'any 1932, després d'acurats estudis de les organitzacions d'aquesta mena, establertes arreu d'Europa i seguint particularment el mestratge de la J. C. F. italiana, enaltida pel Sant Pare i avalada, per ell, amb normes profitoses i fins amb la seva personal direcció.

La J. C. F. aplega les noies desitjoses de llur perfeccionament moral i material, que poden assolir per mitjà de les reunions mensuals i dels cursets pràctics coneixements domèstics, gramàtica, aritmètica, literatura, etc.

Gracies a Déu, aquesta bella florida s'escampa pels nostres pobles. Ací a La Garriga, la tenim establerta i hom treballa en la seva organització, per a fer-la ben profitosa.

Hi ha persones, que miren amb recel aquesta institució. Pensen, erradament, que vé a destruir-ne d'altres de ben lloables. Que no tinguin aital temença. La J. C. F. com l'Acció Catòlica en general, té una gran cura en mantenir la bona marxa de les associacions, i vol que les seves sòcies, dins d'aquella a la qual pertanyen, siguin un model, una selecció i un exemple, en un mot, la més eficaç propaganda de J. C. F.

Cada mes surt una revista, «La sembradora» amb orientacions i consells valuosos, referents a l'Acció Catòlica, cristianització de costums etc. i cada any, pel maig

com una bella ofrena de flors de joventut, van les noies de J. C. F. a Montserrat, i allà, entorn de la dolça Moreneta, i sota els plecs blancs de llurs banderes, preguen, canten i riuen, agermanades per idèntics ideals.

Si tot això us plau, feu-vos companyes seves. La J. C. F. no us ofereix la glòria que promet el món, i que si un moment s'abasta, costa munions de sacrificis i deixa de vasalls de llàgrimes. Us exigirà la modèstia, ail tant que costal. Us farà menysprear aquests regnats de bellesa que us enlluernen, però, en compensació, us donarà la veritable glòria, que no s'esfuma mai, la veritable bellesa, que cap rival pot eclipsar i la veritable alegria, que farà que el vostre cor, segueixi el ritme joios de les vostres rialles.

Ja hem parlat de les noies, amb el goig que dóna sempre el parlar de coses boniques i gaies.

Que la virtut sia amb vosaltres perquè les qualitats atractives que Déu us ha donat, no es tornin fugisseres com una volva tremoladissa, que passa trenada amb els capricis del vent.

Noticiari

—En el dia 27 d'abril festa de la Vetge de Montserrat es fundà al nostre poble de La Garriga el Grup de Joventut Catòlica Femenina. Després d'un canvi d'impressions a la reunió on hi assistiren la majoria de les sòcies inscrites, es va nomenar la junta que per aclamació va ésser la següent:

Presidenta, Josepa Masó; Vispresidenta, Concepció Serra; Secretaria, Nuria Iglesias; Vis-secretaria, Maria Fortuny; Tresorera, Montserrat Oliver; Llistera, Antònia Fontseré; Vis-llistera, Mercè Cucurull.

Fou notificat l'acord prés i la constitució de la nova Joventut a les altres afiliades dels pobles veïns. Inmediatament foren invitades a un aplec per el dia 1 de maig al Santuari de Puiggraciós.

Fou un dia completament de germanor amb els grups de Granollers, Caldes, Llerona, Corró de Munt i Figaró. Després de cantar l'Ofici i de dinar, es va celebrar el Via Crucis, resultant emocionant, per l'entorn de la muntanya. En acabar hi hagueren parlaments, per les companyes de diferents grups i finalment el Sr. Degà de Granollers posà la llaçada pontificia a les banderes d'aquesta entitat, acabant-se molt alegrement la diada.

Ara treballen en la confecció de la bandera, sota la direcció de Victoria Ros.

LA NOSTRA

El rei Martí als banys de La Garriga

XXIV

Divendres, 14 de maig de 1400 (1)

Es en aquest dia que trobem la carta més interessant de les referents al tema general que encapçala aquests articles; es la única en que explícitament es fa referència a la salut del rei; com a garriguencs podrem estar especialment joiosos, en llegir, encara, al cap de cinc cents anys les paraules del rei afirmant que l'estada al nostre poble i l'acció de les aigües termals li foren saludables i fins guaridores. Vegeu-la:

Lo Rey. Mossen Ramon: vostra letra havem reebuda e entesa la creença que de vostra part nos ha splicada Pere de Sant vostre scuder, vos responem que nos merce de nostre Senyor nos trobam molt be amb los banys e jassia que no siam del tot quitis (2) de la febre de la quartana (3) pero estam ne molt mills que no sayem, e som ben guarits de alguns accidents que haviem en nostre persona. Per que us pregam que no us mogats per venir a nos car creem que no serie sens vostre treball e hauriem desplaer si us en seguia algun ministre.

En el curs d'aquesta monografia hem repetit mantes vegades que la Reina Maria de Luna, muller de Martí l'Humà, feia via cap al nostre poble per a reunir-se amb el seu espós. Amb la data que encapçala aquestes ratlles hem trobat una carta signada per la Reina a Barcelona; però també amb la mateixa data n'hem trobat dues signades per ella mateixa a La Garriga; de manera que segurament en aquest dia la Reina feu el viatge de Barcelona fins a La Garriga. No ens cal aquí ponderar com aquest extraordinari aconteixement, degué trastornar la tranquil·la vida dels garriguencs d'aleshores. I certament la cosa s'ho valia.

La figura de la Reina Maria ens apar digna aciençada i com esposa model; es cert, però que sens voler pecar de maliciosos ens sembla trobar una relació entre la seva arribada a La Garriga i la lletra que reproduïm a continuació, adreçada al tresorer reial:

Lo Rey. Segons nos ha dit mestre Pere nostre sastre, en Pere Brunet no ha donat encara algun bon recapte a la peça del atzantoni (4) carmesi vellutat, lo qual sabets que havem tant e axí prest necessari que tota cuyta es triga atesa la breutat del temps. E merevellam nos en molt, car ja disabte prop passat signam la letra que havia necessari e aquella li tremelem decontinent spexada per que us manam tan strellament com podem que tentost procurets e facats ab lo dit Pere brunet que hajam en tot cas bo e prest recapte de la dita peça de atzantoni. E haiats nos axí curosament en aco, que no ns en colega d'aquí avant scriure.

No hi veieu al través d'aquesta carta, l'escena tant moderna de la muller instant al marit per a assolir vistents habillaments?

J MAURI

LLETRA D'AMÉRICA

Hem rebut del Dr. Tresserras la lletra que reproduïm a continuació amb la convicció que serà llegida amb interès per tots els garriguencs.

Senyor redactor de «EL CONGOST»

Molt estimat compatriota:

L'altre dia el correu em portà el núm. 26 del 18 de febrer últim i em causà gran admiració la per a mi desconeguda revista garriguenca saturada d'afectes admiratius per al pobre fill de la «Pepa de la Font», l'aimada mare meua que allà, prop de la Font de càn Tarrés passa tranquila els últims dies de la seva existència.

Moltes gracies, noble i simpàtica revista «EL CONGOST», i sobre tot, moltes felicitacions per l'esforç que han fet els seus redactors i empresaris per a sostenir aquesta revista tan interessant i tan formativa, informada del noble entusiasme proselitista d'acreïxer la coneixença de la localitat més bonica i més progressista i privilegiada desde Barcelona fins l'extrem pirenaic, de la que el malaguanyat canonge Collell ens feia cantar a l'orteó de Mossén Ramon

*«Visca La Garriga, poble de fortuna,
Que a més de la lluna tindrás llum de gas;
I en la vall alegre del Congost sentada
D'aqueixa encontrada la perla serás»*

I una apretada molt entusiasta de mans per a el criteri regenerador de la sociologia cristiana que propaga «EL CONGOST» amb articles molt substanciosos i molt plens de doctrina humana i de solucions que estan en harmonia amb les lluminoses encícliques «RERUM NOVARUM» i «QUADRAGESIMO ANNO».

Si, es cert que la veritat fa por a les rates pinyades que solament veuen les espesses ombres del marxisme materialista i destructor.

Si, es veritat que el problema social o de classes es el més greu de tots els problemes que han torturat a la humanitat, i que la solució d'aquest problema està en l'Evangeli, en el «DILIGITE INVICEM», i es de tant urgent solució que si nosaltres deixem que el marxisme i els seus derivats i simpatitzadors ho arreglin sense nosaltres, tinguen la seguretat que ho arreglaran contra nosaltres, i a les hores haurem de plorar com dones el que no saberem defensar com homes, i com una maledicció entendrem les fatídiques paraules del Dante: «Lasciate ogni speranza voi ch'entrate...»

Bonaventura Tresserras

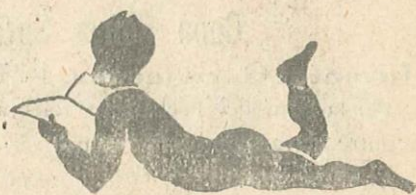
Dr. en Filosofia i Lletres

(1) A l'A. C. A. es troven dotze lletres que portent aquesta data: Reg. 2243 fol. 99-107-110; Reg. 2173 fol. 94; Reg. 2253 fol. 36; Reg. 2241 fol. 74; i finalment el Reg. 2298 fol. 136 i 137 en el qual hi han copiades quatre lletres que s'enviaren a Sicília sobre la provisió de l'Arquebisbat de Palerm. Una d'elles va dirigida al seu primogénit.

(2) Es un terme que equival a "guarir".

(3) Febre intermitent, que es presenta acompanyada de fred i es repeteix de quatre en quatre dies.

(4) Mena de tela d'Orient.

REFLEXES

Historia d'En Joanet

—Joanet, et fas gran i has de pensar en guanyar-te la vida, que jo em faig vell i em moriré i no et podré deixar res.

En Joanet s'ho escolta gratant-se el clatell i el seu pare li torna a dir el mateix un i altre dia sense que el minyó en faci cas. A mitja prédica passa un company i se l'emporta a jugar.

Tot anant carrer avall li fa el company:

—Què et deia el teu pare, que estaves tan amoïnada gratant-te el clatell?

—Em diu que tinc de triar-me un ofici i anar per aprenent.

—I tu consentiràs ésser un aprenent? Ja saps el què és un aprenent? Aprenent vol dir no jugar a l'hora que en tens més ganes; ésser manat i mai no fer el que et ve de gust; passar-te el dia engaviat en lloc de poder buscar nius i engaviar ocells i escoltar com els companys juguen a pilota sense poder anar amb la colla. Què t'en sembla d'un aprenent!

* * *

El pare insistia, pacient:

—Encara no t'hi has pensat? A veure: Quin ofici t'agrada? Voldries ésser paleta?

—No pas paleta; em faria malícia fer cases pels altres.

—Doncs bé, t'agradaria anar de dependent a una botiga i potser el dia de demà podries establir-te?

—Què us diré... Mentre ets dependent estàs esclau tot el dia darrera un taulell i jo soc de natural de voltar; no puc viure en una gàvia. Després, si t'estableixes les contribucions se't tiren al damunt i t'ofeguen.

S'oïen els cops de martell d'un ferrer i el pare digué:

—Mira, fes de ferrer. Un oncle meu s'hi havia guanyat molt bé la vida.

—No diré que em desagradés, però soc molt callorós i la fornall em mataria.

El pobre home no volia arribar a la violència i s'havia proposat, costés el que costés, arribar a terme pel camí de la persuasió.

—Mira Joanet, continuà, no t'agrada estar reclòs ni rostir-te vora una fornall; doncs bé, fes de pagès i no seràs ocell de gàvia: aniràs i vindràs i et tocaran tots els vents.

En Joanet no restà convençut. Fer de pagès voldria dir anar per mosso i el farien dormir a la pallissa; si un dia arribés a tenir un troç de terra seu, succeeix que quan has suat i s'apropa la cullita passa una pedregada i ho perds tot.

* * *

El temps anà fent curs i en Joanet no es decidia per cap ofici fins que el pare morí i el noi conegué la misèria. Engandulit com estava no es decidí a treballar i, de cop i volta, sense que ell mateix s'ho hagués proposat es trobà exercint la professió de captaire. Voltava per mercats i fires i cada cop que tornava a passar pel seu poble la gent veia com els dejunis l'anaven assecant fins que arribà a semblar una calavera.

Un dia de Maig, després d'un ruixat, es fixà en un enorme caragol bové. La fam l'empaïtava i allò fou com una aparició. Es posà a cercar caragols i amb una mica de sal es lliurà amb frenesí a una formidable caragolada. Passà una nit horrible i després de dos dies de recargar-se la figura de calavera del pobre Joanet quedà inerte vora una pila de cent closques, buides.

* * *

Vegeu ara, les paraules que, a manera d'epítafi pronunciava un cínic a la taberna, el diumenge següent:

—Era un home sortós com pocs n'hi hagin hagut. Tingué tot el que volgué; mai no hagué de de treballar per altri.

Mai no es trobà ofegat per deutes ni contribucions. Visqué lliure i no pas com aquella gent que es passen els anys empresonats entre quatre parets; passejà tant com volgué seguint fires i mercats. Es pogué riure dels que dormen a la pallissa. Es pogué riure del pobre ferrer que es recrema la pell a la fornall. Les pedregades no arrasaren mai cap cullita seva. La seva gran tara fou menjar massa i de massa omplir el ventre va morir.

M. B.

ESPORTS

FUTBOL

Copa Penya Sprint

Joventut Garriguena, 1 - F. C. Parets, 1

Per la Festa del Treball, se celebrà aquest interessant encontre, davant de bastant concurrència.

El Parets portà l'avantatge d'un gol al seu favor durant gairebé tot el partit, ja que, als pocs minuts de començat aquest, els forasters marcaren per mitjà del seu interior dret al xutar estampint una pilota amb Vila la qual sortí amb un efecte insospitat introduint-se dins la porta garriguena, davant la sorpresa de l'Oliver, que creia que l'esfèric anava a kik.

La primera part, doncs, finí amb el resultat d'un gol a zero favorable al F. C. Parets.

En reempendre's la segona, la J. G. es llença a l'ofensiva i en algunes jugades, sembla que va a marcar. No succeeix així, però, i el temps de l'encontra va passant sense veure's realitzats els anhels dels jugadors locals i quan tothom donava per descomptada la victòria forastera, doncs mancaven escassos minuts per finalitzar la partida, Vila, en executar un fre-kik, d'un xuc imponent, ran del pal, aconsegueix el gol de l'empat i amb ell la conservació per els seus colors del Trofeu Penya Sprint.

Arbitraren, al primer temps, Viñas, i al segon, Gesa, els dos amb igual encert.

L'equip local s'arreglerà en la següent forma:

Oliver, Pareras I, Vila, Andreu, Caselles, Pareras II, Portavella, Garcia, Galvany, Aspa III, Miranda.
 LINESMEN

C. D. Espanyol (Reserva) 0

Joventut Garriguena, 4

Per fi varem poder veure el tant anunciat reserva (?) de l'Espanyol que es convertí en una mena de «Zarzuela» en que els jugadors bons s'hi veien ben clars; amb tot i això formaven un conjunt que Déu n'hi doret.

Els de casa es varen treure l'espina de les actuacions passades i feren la pau dels gols que portaven encaixats en els darrers partits.

En aquest encontre a més de futbol varem presenciar una secció de «repicament» de turmells i boxa a càrrec d'en Galvany i un jugador de l'Espanyol amb col·laboració poc afortunada d'en Vila. La sort fou, que els restants jugadors d'ambdós bandols, van tenir un sentit més enlairat de la deportivitat futbolística i no prenent-hi part evitaren que la cosa acabés en tragèdia. Als promotors d'aquest incident els tenim que advertir que aquesta mena d'espectacles diuen mol poc en favor del nostre club i a la vegada posa al poble de La Garriga a l'altura de les Pestenegals. (I que consti que també ens referim a l'incident ocorregut fora el camp de joc). Deixem, doncs, aquestes «exhibicions» que tan mal regust deixen i passem a fer la crítica personal dels nostres jugadors:

Oliver: molt bé, a cada partit esta més encertat i no trigarem gaire a tenir el Tià dels bon temps.

Pareras I: el trobarem en bona forma i celebrariem que continués jugant per tornar a tenir aquell gran «back» d'abans.

Vila: no ens convencen aquelles entrades de «llesca» que tant sovint usa; (no seria possible jugar un xic més noble? ho dic pel teu bé i el dels altres).

Andreu: la Ventafocs de l'equip, però ell es defensa com els bons; endavant Pepetl...

Aspa I: al treure'l de defensa no es trobà en el seu element, ell prou bregava i suava, però de mig centre que no hi jugui, doncs va quedar tan atabalat en aquest nou lloc que, la pilota, endebades la veia quadrada.

Aspa II: a aquest jugador al posar-lo de mig ala (que es el seu joc), forní una tasca bastant acceptable.

Portavella: en les poques vegades que li donaren joc aprofità fent algunes escapades perilloses.

Caselles: Incansable tot el partit ajudà constantment a l'Aspa I i va fer un gol de «free-kik» com una casa.

Puig: en la seva «rentré» jugà un bon partit, essent ell l'autor de dos gols.

Galvany: va demostrar-nos que no en vá juga en el primer equip del Granollers i en tot moment demostrà la seva classe i xut (sinó que ho digui el porter contrari), doncs va fer un gol com una catedral.

Biset: estigué força encertat, que duril...

La part musical anà a càrrec d'en Gesa, que no estigué molt afinat; qui fa el que pot, però, no està obligat a més, i... encara gràcies.

NEU-TRAL

— Demaneu arreu l'exquisit postre FLAM CALLIS

J. Garriguena 6

C. D. Olímpic 1

El resultat d'aquest encontre indica ja clarament el que succeí en el terreny de joc. Fou un domini complet, el que la J. G. exercí damunt l'equip visitant que exceptuant algunes (molt poques) escapades, pot dir-se gairebé, que en el camp no existí altre equip que el local. A mesura que avançava l'encontre, però, l'apatia dels jugadors forasters, semblà encomanar-se als garriguencs, doncs aquests, veient la poca resistència que els hi oferien, es prengueren el partit com a simple entrenament, donant ocasió als del C. D. Olímpic per marcar el gol de l'honor i arribant al fi de la partida amb el resultat més amunt indicat.

La J. G. s'alinea com segueix: Oliver, Aspa I, Oliveras, Andreu, Caselles, Pareras II, Portavella, Aspa III, Puig, García i Miranda.

Arbitrà amb poc encert el jove J. Vila.

LINESMEN

Avantguardistes - Ametlla

Volent una revenja l'equip infantil de l'Ametlla, el dimarts dia 1 de maig al camp de futbol del Col·legi de Martí l'Humà tingué lloc el partit, mes a la primera part els de l'Ametlla ja tenien 6 gols en contra, i acabà el partit amb 12 gols a 2 a favor dels avantguardistes de La Garriga.

L'equip avantguardista era el següent: Pla, Ausió, Gendra, Blancafort, Vila, Serra, Tarrades, Serrano, Viñas i Font.

Arbitrà molt acertadament en Valls.

BALNEARI

BLANCAFORT

Aigües termals radiactives : Reuma:
Artrítisme : Hipertensió arterial :
Enfermetats de la pell : Esgotats
del sistema nerviós per "surmenage"
Fatiga intel·lectual : Convalescèn-
cies : Post-operacions, etc., etc.

LA GARRIGA

Especialitat en la taula de règim,
en la qual es segueix amb tota
cura les prescripcions facultatives

Confort modern

Cuina excel·lent

Cura de repòs

Aire sec

Clima ideal

Garatge Dalmau

Autos de lloguer - Taller de Reparacions. Telèfon 26

**Fàbrica de Gasoses i Sifons
Eduard Pujol**

LA GARRIGA

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en Xai i Vedella

Carns Fresques - Polleria

MIQUEL GARRIGA

(CAN TRICATÉ)

Bany, 3. Pl. Francesc Ferrer LA GARRIGA

Confiteria i Pastisseria

MARIO VALLS

Centre, 7

Telèfon 67

Farmàcia Torrent Perfumeria

Calabria, 4 - Telèfon 88

Farmacia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. FERRANDIS

Telèfon 83

LA GARRIGA

Canari de La Garriga

Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

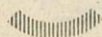
YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 Telèf. 72 LA GARRIGA

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:

Plaça Perpiñà, 18 i 19

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

Caves a Sant Sadurní
d'Ànoia

Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA

Sindicat Agrícola

DE LA GARRIGA

Despulles : Alfals
Cereals : Adobs

Preus molt econòmics per als Srs. socis

Lluís Fortuny

MERCERIA

Géneres de punt, cami-
seria i gorres. Llanes,
Sedes, Trajos, Abrics,
Granotes, Pantalons i
demès articles
confeccionats

Carrer Banys, 9

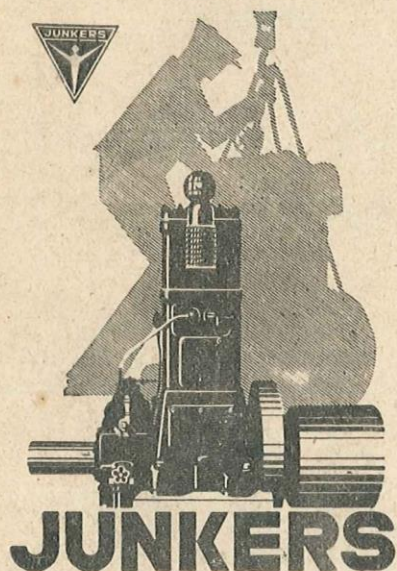
LA GARRIGA

sabons Barangé

Motors - Diesel Junkers Alemanys

Funciona amb Fuel Oil

Informes i referències:

JOSEP BERGLER

Delegat per a Espanya

BARCELONA: Bailén, 31, entressol

Telèfon 54269

Màxima garantia i rendiment, amb el mínim de consum

En existència a Barcelona de 8 a 50 HP